

Alapító levél

Gyöngyös járási és a Gyöngyös városi Testnevelési és Sportszövetség a gyöngyösi szőlő munkások a várost és a szőlőterületet fenntartó nép emlékére

" SZÜRETI KUPA "

természetjáró tájékozódó vándordíjat alapít.
Ez a vándordíj emlékeztessen minden versenyzőt a munka hőseire a gyöngyösi szőlő munkásokra, a föld szerelmeseire, a történelem viharáiban számtalanszor elpusztult város szorgalmas újjáépítőire.

Vidékünk a - Mátraaljai borvidék - a legnagyobb magyar minőségi borvidék.

Pontosan nem lehet tudni, hogy kik voltak vidékünk szőlőtermelésének a megalapítói. A népvándorlás számtalan népe megfordult a Mátra vidéken. Valószínű a fejlett mezőgazdasági kulturájú Kelták voltak a Mátravidék első szőlőtelepítői. 1907-ben feltárták a Kelták gyöngyösi emlékeit.

A honfoglalók megszállták v idékünket. Valószínűleg az itt talált népos-
ségnél a szőlőt és megtalálták és tovább művelték.
Ekkor még nincsenek összefüggő szőlőterületek csak a gyepükön fajt a
termelésük 1040-ből való írásos munkák említik először, hogy a Aba
nemzetség jobbágjai földet művelnek és két évvel később 1042-ben pedig
a mostani Abasár határában Aba Sámuel királyunk zárdát épített és eh-
hez szőlő birtok is tartozott.

1261-ben egy levél Gungus Puspoly-t. /Gyöngyös püspök/ emliti szőlői-
vel együtt mint egri egyház megye birtokait. A Gyöngyöshalász-i szőlő-
ket 1271-ben emliti egy levél.

A Csobánkák Gyöngyös-i szőlőjét 1301-ben tartott tatárjárás emliti
először.

Az Anjouk alatt kapja a város Károly Róbertől 1334 május 5-én a váro-
si kiváltságokat. Ez a század XIV. nemcsak a város, hanem az egész
vidék fejlődésének a jelentős kora. Igen sok községünk határában
megemlitik a szőlőtermelést.

A XV sz.-ban a bortermelés nagyarányú fejlődését a bor kereskedelem
megindulásával érzékeljük a legjobban. A török megszállás a szőlőter-
melésnek is árt. A város és környéke közel 150 évig volt török fennha-
tóság alatt. A török minnél több dézsma bort akart behajtani és ezt
jó pénzen eladni. Különösen szüret táján előszeretettel jöttek a
törökök inni a hegy levét, nem egyszer találkoztak a portyázó magyar
végváriakkal és az iszogatás harccá fejlődött.

Ennek a gyöngyösiek adták meg az árát, mert nem győzték fizetni ugy
pénzben mint borban a vérdíjata törököknek-

A magyarok sem mondtak le a városról és a borvidékről, ezt azok a ki-
váltás levelek bizonyítják legjobban, melyet 1538-ból Zápolya János-
tól kezdve több magyar király kiadott, ez biztosítja a gyöngyösiek azon
jogát, hogy boraikat vámmentesen szállíthassák.

A gyöngyösi borok nem csak Erdélyben, Lengyelországban, Habsburg udvarba, de még XI^l. Lajos párizsi udvarában is elkerültek. Evlia Cselebbi török utazó 1664-ben a gyöngyösi borról azt írja, hogy párja nincsen csak Tenedes szigetén.

A török kiűzése és a szabadságharcok lezajlása után békésebb napok következtek. A szőlő művelőknek a legnagyobb ünnepük szüret táján volt. A betakarítást a jó termést szüreti mulatsággal ünnepelték meg.

Ezek meg voltak ugy a mult század végén, mint a századunkban is.

Ezt az ünnepséget karolta fel a Városi Tanács 1958-ban a Gyöngyösi szüret c. ünnepség sorozat megrendezésével, melyet azóta minden évben meg rendezésre kerül.

Ezen ünnepség sorozat végeredményben a dolgozó munkás embert, az évszázadok során szőlőt művelő a várost és környéket fenntartó embert dicséri.

Ennek az emlékére rendezi meg a Gyöngyösi Járási és Városi Testnevelési és Sportszövetsége a "SZÜRETI KUPA" Természetjáró Tájékozódó vándordíjat minden év őszén.

Ezen részt vehetnek Heves megye természetjáró szakosztályának csapatai.

A verseny a mindenkori érvényben lévő versenyszabályzat szerint kerül megrendezésre.

A nyertes csapat a vándor díjat egy évig őrzi és a következő év versenynapja előtt 2 héttel a Járási TS-nek tartozik vissza küldeni.

Gyöngyös, 1965 december 17.

